

maandblad van woonzorgcentrum Sint Bernardus
onderdeel van Stichting Zorgcombinatie Marga Klompé
't Zand 23 - 7126 BG Bredevoort - 0543 - 45 10 00

De Krant van 't Land

11-de jaargang - no. 2 - oktober 1999

'GA TERUG'

Regelmatig gaan we (mijn vrouw, zoon en dochter) op reis. Een bezoek brengen aan familie, vrienden en/of bekenden. Als we dan het Bredevoortse en Aalense grondgebied verlaten en ons invoegen in de stroom van het verkeer richting 'het westen', daar wonen de meeste familieleden, dan nemen we 'de grote weg'.

Wanneer je een autoweg oprijdt, waar tegelijk een afrit naast ligt, dan staat aan de kant van de afrit een verkeersbord: een rood bord met een witte balk in het midden. De betekenis van dit bord dient een automobilist te kennen: verboden voor alle verkeer om in te rijden. 'Extra' wordt dit met twee woorden in zwarte letters tegen een witte achtergrond nog eens herhaald en dan zo: GA TERUG.

Een waarschuwing! Wie deze **afrit** gaat gebruiken als **oprit**, maakt zichzelf tot spookrijder. Wat een spookrijder in het verkeer betekent, moet je eens hebben meegemaakt.

Iemand die met snelheid recht op je afkomt. Wat moet je doen?

Geen wonder, dat via de radio medeweggebruikers er op attent worden gemaakt dat zich een spookrijder op de weg bevindt. We lezen in de krant tegenwoordig geregeld over spookrijders.

'Houdt rechts en probeer de spookrijder met lichtsignalen te waarschuwen' aldus het radiobericht. Waarschuwen! dus. Een ongeluk is zo gebeurd.

In het geloof, denk ik, zouden er van tijd tot tijd ook borden met 'GA TERUG' moeten zijn. Borden in de persoon van mensen, die je op tijd waarschuwen voor de 'verkeerde' weg, die je inslaat. Bij het geloof is dat ook mogelijk. Velen raakten of raken de Weg kwijt. Het wordt druk op de weg van het 'geloven'. Er worden regelmatig nieuwe geloofsgroepen opgericht, kringen gesticht of geloofsgemeenschappen gevormd. Allen hebben zij een ogenschijnlijk zelfde doel: De

mens dichter bij de Eeuwige brengen of de mens mee nemen op een weg, die naderhand doodlopend blijkt te zijn. Doodlopend: het gaat om eigen heil, om wat jezelf kunt of wilt, om wat je als mens zelf bereiken kunt. De 'zoekende' *goedgelovige* mens raakt op de verkeerde weghelft, een 'gelovige' spookrijder. De bijbel leert ons God o.a. kennen door zijn zoon Jezus, die 'Het leven' heeft gegeven. 'Leven' is kiezen en goed kijken, waar je loopt, goed kijken, waar je rijdt.

GA TERUG is niet alleen een belangrijke boodschap voor de weggebruikers, maar ook voor hen, die in het leven van de weg afraken en de afrit oprijden.

In het oude Israel leerde men, dat er twee wegen zijn om te gaan. De eerste psalm geeft dat reeds aan: 'Gelukkig de mens die niet wandelt in de raad der boosaardigen en die op de weg der zondaars geen voet zet, maar wiens vurig verlangen uitgaat naar de Thora van God, en die met die Thora leeft, dag en nacht.'

Mattheus schrijft in de Bergrede, het zevende hoofdstuk vers 21: 'En Jezus zeide: Niet ieder, die tegen mij zegt: "Heer! Heer!" zal het koninkrijk der hemelen binnengaan, maar wie de wil van mijn hemelse Vader doet.'

Het is natuurlijk gemakkelijk om tijdens je zoektocht door en naar 'geloof' een weg te kiezen van de minste weerstand. Mensen lopen zo gauw achter dingen aan, die 'hol' zijn. 'Leegte' is het resultaat. Is dat wat we willen? Kiezen is meer dan met de mensen meelopen.

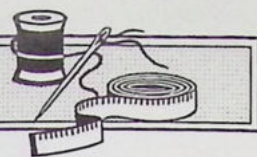
In Jezus brengt God ons op Zijn Weg, de Waarheid en het Leven. Het is wel even zoeken maar aan de 'vruchten' zul je 'mensen van de Weg', zoals de eerste christenen werden genoemd, herkennen.

Zulke mensen zijn er nog steeds. Soms heel dicht in de buurt. Heel warm!

GA TERUG! Een boodschap, waar we acht op moeten slaan. **Doe het**, voor het te laat is.

L.H. de Vries

Werk van toen.....

Deze keer heeft mevrouw Lensink-Meijnen haar medewerking toegezegd, daarom heb ik een avondje bij haar doorgebracht om haar verhaal op te schrijven.

Mevrouw Lensink is geboren 'an de kante van Wenterswiek' in de buurt van steenfabriek 'De Vlijt'. Het gezin bestond uit zeven personen. Mevrouw Lensink was de middelste in het gezin, boven haar twee broers en onder haar twee zusters, een mooie verdeling dus.

De lagere school die mevrouw bezocht heette de Juliana school, deze staat nog steeds aan de rand van Corle en Winterswijk. Het hoofd van de school was meester van Diemen de Jel, hij heeft ook veel historische boeken over deze streek geschreven, weet mevrouw Lensink te vertellen. De jeugd van mevrouw Lensink was een heerlijke tijd.

Na de lagere school had mevrouw graag willen doorleren, maar haar broer had dit ook niet gemogen en als meisje was het belangrijker dat je de huishouding goed onder de knie had. Zij kwam daardoor als zogenaamd 'bellenmeisje' te werken bij een kinderloos dominee's echtpaar in Winterswijk. De naam bellenmeisje kreeg je, omdat je de deur moest openen wanneer er gasten aanbelden.

In 1937, mevrouw Lensink was toen vijftien jaar oud, raakte haar toekomstige man werkloos, zijn beroep was meubelmaker. Om toch weer te kunnen werken huurde hij een pand in Bredevoort om als zelfstandige te gaan werken, dit pand stond en staat nog steeds in de Landstraat. Naast dit pand zat slagerij Wechgelaer en aan de andere kant kapsalon Bröker.

Met zijn meubelzaak wist de heer Lensink zich weer een bestaan op te bouwen. In deze tijd heeft hij zelfs de knielbanken gemaakt voor de

hervormde kerk. Deze knielbanken worden nog steeds gebruikt bij belijdenissen en huwelijken. De ouders van mevrouw Lensink kwamen al jong te overlijden. Door het overlijden erfden de kinderen een geldbedrag en door deze erfenis konden de heer en mevrouw Lensink een eigen pand kopen. Dit werd een pand in de Prinsenstraat (waar nu Sjaak Meulenbeek woont). Hier werd de meubelzaak voortgezet. Inmiddels waren de heer en mevrouw Lensink getrouwd. Me-

vrouw volgde diverse naaicursussen, zodat ze zelf gordijnen kon maken. In die tijd waren kokosmatten in de mode. Kokosmatten zijn erg stug en zwaar. De randen moesten afgeboord worden, dit gebeurde met de hand. Na dit werk had je de hele handen kapot. De modernste echniek was om de randen te plakken maar de meeste mensen wilden dit echter

niet want dan kon er nooit geen nieuwe band meer langs gemaakt worden.

Jabo tapijt was ook erg in, dit tapijt werd geleverd in stukken van één meter die je dan zelf aan elkaar moest maken. Dit was een enorm werk. De heer Lensink spande het tapijt.

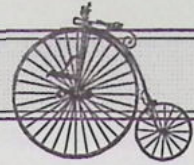
Naast de winkel had het echtpaar altijd een pensiongast in huis. De eerste gast was de vorige eigenaar van het huis, de heer Van Eerden. Hij was onderwijzer geweest. Na hem volgden nog vele pensiongasten, mede hierdoor heeft mevrouw veel mensen leren kennen.

Na het overlijden van haar man heeft mevrouw Lensink de zaak aan de Prinsenstraat verkocht. Mevrouw Lensink woont nu alweer zo'n acht maanden in Sint Bernardus, in een eigen kamer met prachtig uitzicht.

Ik wens u een goede tijd toe in Sint Bernardus en ik wil u bedanken voor uw verhaal.

Ester Hijink

Fietstocht van de vrijwilligsters

door Betsy Buesink

Tot voor enige jaren was het een vaste gewoonte van de avondvrijwilligsters om een middag te gaan fietsen en daarna gezellig te gaan eten. We kregen toen een subsidie en daarvan kon dat betaald worden. Maar dat krijgen we niet meer. Iedere keer kwam toch de vraag weer boven: kunnen we niet weer een fietstocht organiseren en een etentje, dan betalen we dat zelf wel, dat was altijd zo gezellig en goed voor de onderlinge contacten.

Dus werd er besloten om dit weer eens te organiseren. Enkel van ons wilden de organisatie wel op zich nemen en de fietstocht werd gepland op donderdag 15 september.

We vertrokken vanaf Sint Bernardus. Het was bewolkt weer, maar daar geven we niets om, we hadden regen-kleding enz. bij ons (maar dat hebben we niet nodig gehad).

Nu, ze hebben ons laten fietsen. Na vijftien kilometer waren we nog steeds in de buurt van Aalten, maar wel langs ongebaande wegen, prachtig.

We vroegen ons wel af: waar gaan we toch heen? Maar uiteindelijk daagde er toch iets bij ons. We kwamen bij een jenever-stokerij in Spork terecht. We kregen een zeer interessante rondleiding. Het was al honderdvijftig jaar een familiebedrijf, eigenlijk een landgoed en het is nog steeds in eigen beheer.

Er was o.a. een prachtig kapelletje, wat nog steeds wordt gebruikt bij het dopen van een kind.

Na de uitleg, (we weten nu alles over jenever-stoken) kwamen we in de verkoopruimte. Daar

stonden allemaal glaasjes voor ons klaar en begon de proeverij. Ik kan u vertellen dat het een dolle boel werd, en ik denk ook dat het daardoor kwam, dat we in Bocholt's buitengebied terecht kwamen en totaal niet meer wisten waar we waren, (de stemming was desondanks opperbest). We wilden graag ergens koffie drinken maar we vonden nergens een plek hiervoor. Eindelijk kwamen we in een buurtschap terecht (we wisten nog steeds niet waar we waren) en toen zei ik: 'We gaan vragen.' Ik zag een witte kop boven een hoge haag uitstekend en daar liep ik maar heen. Ik vroeg aan de meneer die daar stond, waar we ergens waren en hij zei: 'Kom maar even door het hek.' En daar stond ik toen, midden op een begraafplaats, dat was wel even dom kijken want ik dacht dat het volkstuintjes waren. Die meneer heeft ons toen verteld waar we waren, als we doorgefietsd waren kwamen we in het achter-Woold terecht, en daar moesten we helemaal niet zijn. We wilden namelijk bij de grens overgang Aalten-Bocholt gaan eten. We moesten een heel eind terug fietsen maar dat was geen probleem, we kwamen van de honger en dorst niet om want de dames hadden kaas, worst en appelsap in de fietstas meegenomen. Uiteindelijk kwamen we, na veel vragen, terecht bij het Chinees restaurant, waar we wilden gaan eten. Sommigen van ons wilden eerst koffie, maar de meesten zaten achter een heerlijk pilsje. Het eten was heerlijk en we besloten eensgezind dat we dit volgend jaar beslist weer doen, want we hebben allemaal genoten van deze zeer uitgebreide fietstocht.

Ik geef de pen door.....

Als overbuurman van Sint Bernardus (ze noemen mij ook wel eens 'Jaap van de overkant') schrijf ik graag een stukje voor de Krant van 't Zand.

Op 26 maar 1947 (u weet wel, die strenge winter en die mooie zomer) werd ik geboren in Broek op Langedijk, in de bekende tuinbouwstreek De Langedijk ten noorden van Alkmaar, in de kop van Noord-Holland. Mijn vader was daar ook tuinder (kool, witlof, vroege aardappelen, bloembollen enz.) totdat hij door de ruilverkaveling zijn bedrijf moest beëindigen, maar hij was toen ook al bijna vijfenzestig jaar oud en kon de laatste jaren rustig afbouwen.

Zelf bezocht ik de chr. lagere school in Broek op Langedijk en vervolgens het chr. lyceum in Alkmaar, afdeling gymnasium. In 1965 ging ik theologie studeren aan de theologische faculteit van de Universiteit van Amsterdam (de gemeentelijke universiteit), in het centrum van de hoofdstad, in het hartje van Mokum. Hans Peters, zoon van mevrouw Peters-Veenhuis, was een jaargenoot aan dezelfde faculteit. In het kader van mijn studie ben ik enige tijd pastoraal medewerker geweest in de Maranathakerk in de rivierenbuurt, in Amsterdam-Zuid. Ds. Henk Lensink is nu als predikant aan die wijkgemeente verbonden, ik ken hem nog van de theologische faculteit.

Jarenlang heb je elkaar niet gezien, en dan ontmoet je elkaar weer in Bredevoort! Leuk is dat. In 1975 ging ik naar mijn eerste gemeente, Oldeboorn (in het fries: Aldeboarn) in Friesland. Dat was één van de eerste samen-op-weg gemeentes in Friesland en in het begin gaf dat nog wel eens spanningen. Later werden de verhoudingen steeds beter, en ik heb gemerkt dat het ook een

groeiproces is: mensen moeten ook de gelegenheid krijgen om ergens aan te wennen en ergens naar toe te groeien. Maar je kunt het nooit iedereen naar de zin maken..... en dat hoeft gelukkig ook niet.

In 1984 ging ik naar mijn tweede gemeente, Jutrijp-Hommerts, dichtbij Sneek in de zuidwesthoek van Friesland, het merengebied waar je fijn kunt zwemmen en schaatsen, als de omstandigheden dat tenminste toelaten. Ook deze gemeente is nu al weer een aantal jaren samen-op-weg, tot volle tevredenheid.

In 1991 kwam Bredevoort op mij weg - ik moest eerst op de kaart opzoeken waar dat eigenlijk lag... en toen ik in juni 1991 hiernaar toe kwam om kennis te maken lag het centrum van Bredevoort in het zand: men was druk bezig met de reconstructie.

Intussen is er veel veranderd in Bredevoort: zo is b.v. Bredevoort Boekenstad van de grond gekomen en hoe! 't Bastion is een interconfessionele basisschool, er is een goede en hartelijke samenwerking tussen de kerken, en Sint Bernardus maakt deel uit van een groter geheel. Met de naam Marga Klompé eren we een vrouw die veel heeft gedaan voor de ouderen in onze nederlandse samenleving. Veel mensen weten, vooral 's zomers, de weg naar Bredevoort te vinden en ze zijn vaak vol lof over wat ze hier aantreffen. Zelf woon en werk ik hier ook met plezier en het is natuurlijk een voorrecht om aan zo'n mooi plein als 't Zand te mogen wonen. Maar daar weet u als bewoners van Sint Bernardus natuurlijk ook alles van!

Hartelijke groeten van uw overbuurman,
ds. Jaap Bakker

Wie ben ik?

Hier ben ik dan..... dat 'schattige meisje'. Als ik mezelf omschrijf als Miranda II, is het voor velen al duidelijk dat ik Miranda Lankveld ben. De jongste verzorgster van Sint Bernardus (19 jaar). De redactie van de Krant van 't Zand vroeg mij een stukje over mezelf te schrijven. Tuurlijk wil ik dat.

Maar de meeste dingen weten de bewoners in Sint Bernardus al wel van mij, want tijdens de verzorging zijn de bewoners vaak

erg benieuwd naar het leven van het personeel en ze zijn erg meelevend.

Ik weet dus niet zeker of ik nog nieuwtjes heb voor de bewoners. Toch ga ik mijn best doen!

Deze foto is gemaakt in Wezep, waar ik ongeveer de eerste twee jaar van mijn leven gewoond heb. We woonden daar in een duplex (flatje met maar twee verdiepingen) want mijn vader zat daar in de buurt in dienst en anders moest hij veel reizen van de Achterhoek naar Overijssel, nu konden we hem meer zien. Na zo'n twee jaar kwam hij uit dienst en zijn we met z'n drieën verhuisd naar de vertrouwde Achterhoek. Mijn moeder komt uit Aalten (Dale) en mijn vader uit Harreveld. Ze kochten een huis aan de Reviusstraat in Aalten (Aalten-zuid) waar ongeveer een half jaar later mijn broertje Sander is geboren.

Toen ik vier werd mocht ik naar de basisschool (dat heette toen nog gewoon kleuterschool), in groep zes (klas 4) kreeg het een nieuwe naam: basisschool. Ik vond het altijd leuk om naar school te gaan, alleen rond de tijd dat er rapporten kwamen en gesprekje met ouders werden gehouden vond ik minder leuk. In mijn rapporten stonden vaak opmerkingen als: 'Miranda kletst veel en graag.' En als ik dan mijn rapport aan opa of oma liet zien vond ik dat heel erg, omdat ik er dan wel eens een reactie op kreeg. En op school kreeg ik dan vaak weer een andere plaats, naast een rustig iemand, zodat ik me beter kon concentreren en die ander eens tegen mij zou zeggen dat ik stil moest zijn.

Na de lagere school ben ik naar de MAVO gegaan. Hiervan zal ik het tweede jaar nooit vergeten. Dat jaar zijn er erg veel dingen gebeurd (kattetekwaad) wat wel eens uit de hand liep. Waardoor je veel moest nablijven, iets moest overschrijven, ouders brieven thuis kregen, en iedereen bijna op 't punt stond om te blijven zitten. Maar we hadden een klasselerares die zich erg voor ons inzette en iedereen is dat jaar overgegaan. Maar hierdoor is de klas heel erg hecht met elkaar geworden. Na de MAVO ging ik naar Doetinchem met de trein. MDGO-vz heette deze opleiding, een klas met tweeën-

twintig meiden. Hier moest ik in het begin heel erg aan wennen. Via deze opleiding heb ik in 1997 voor het eerst stage gelope in Sint Bernardus (Bredevoort, waar mijn vriend vandaan komt). Ik wist niet goed wat ik me voor moest stellen van deze stage, want ik was nog nooit in een verpleeg- of verzorgingshuis geweest. Mijn voorkeur ging uit naar kraamzorg, maar na deze stage was ik compleet omgeslagen. Ik vond het net zo leuk om met ouderen te werken en in teamverband vond ik toch ook wel belangrijk.

Na deze stage vroegen ze gelukkig of ik vakantiewerk wilde komen doen. Het was eng de eerste dag om weer te beginnen, maar de bewoners herkenden mij nog vanuit de stage en de collega's reageerden ook heel spontaan.

De tweede stage liep in in de Pronsweide (verpleeghuis), daar kwam ik er al gauw achter dat dit niet was wat ik wilde. Wel heb ik veel bewondering voor de verzorgenden in een verpleeghuis.

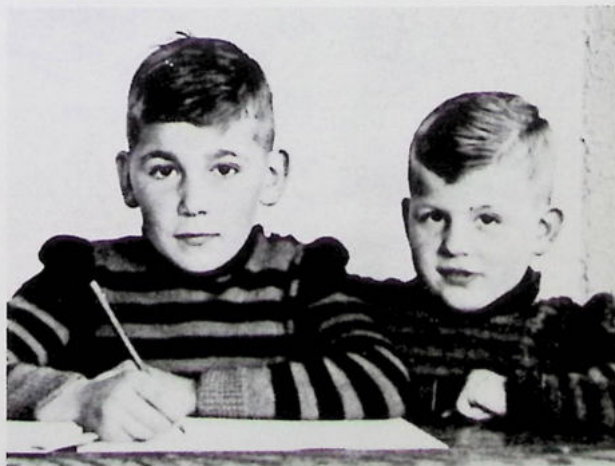
Naar mijn derde stage keek ik erg uit, tien weken stage in Sint Bernardus en aansluitend vakantiewerk. Al met al zou ik er dan zo'n vier à vijf maanden zijn. En het was precies zoals ik me had voorgesteld. Ik werd gezien als collega (tenminste zo'n gevoel had ik) en dat werkt prettig. Maar in de zomervakantie kreeg ik al kriebels, want na de vakantie stonden mij weer tien weken Pronsweide te wachten. Beide stages in Pronsweide heb ik ruim gehaald en daar vonden ze het jammer als ik zou stoppen met leren. Toch heb ik daar duidelijk voor gekozen. En ik kreeg de kans om een zwangerschapsverlof op te vangen in Sint Bernardus, waar ik geen spijt van heb gehad, want nu heb ik een vast contract aangeboden gekregen. Dus ik zal de naam Miranda II nog vaak horen van de bewoners.

Nou, ik hoop dat ik toch nog wat nieuws heb geschreven.

Miranda Lankveld

DE NIEUWE FOTO!

Een foto met twee broertjes in prachtige eigengebreide truien, misschien wel speciaal voor deze gelegenheid gebreid. Wie, o wie is het jongste broertje rechts op deze foto?????

DANSGROEP 'DE BLAUWE KIELEN'

Vrijdag 17 september kwam de dansgroep 'de Blauwe Kielen' in Sint Bernardus een optreden verzorgen.

Er was aan mij gevraagd of ik wilde komen helpen met koffie schenken, bewoners ophalen enz. We hadden de tafels in een grote kring geplaatst, dan kon in het midden de dansgroep dansen. Het was eigenlijk een vijfenzestig-plus dansgroep, maar sjonge, jonge, die konden er wat van. Drie kwartier achter elkaar dansen, met klompen op vloerbedekking, dat is vermoeiend.

En toen ze ook nog vertelden dat de oudste deelnemer negentig jaar was, en er ook nog een paar meedanse van vijftientig jaar, toen wilden we wel applaudiseren.

Na de pauze, met natuurlijk een drankje erbij, zochten ze ook bewoners en medewerkers uit om mee te dansen.

Ik moest ook meedansen, maar ik bracht er niet veel van terecht. M'n partner zei: 'Trap me niet op de tenen' (hij had klompen aan) maar er waren bewoners die het er heel goed afbrachten. Een heel gezellige middag met 'de Blauwe Kielen!'

Betsy Buesink

DAGOPENINGEN

Gedurende de maand november zullen tijdens de dagopeningen van de huisomroep de volgende bijbelgedeelten worden gelezen:

maandag 1 - Psalm 4
dinsdag 2 - Psalm 5
woensdag 3 - Psalm 9: 1-11
donderdag 4 - Psalm 16
vrijdag 5 - Psalm 18:21-30
zaterdag 6 - Psalm 23

maandag 8 - Psalm 31:10-19
dinsdag 9 - Psalm 34
woensdag 10 - Psalm 36
donderdag 11 - Psalm 37: 1-11
vrijdag 12 - Psalm 42
zaterdag 13 - Psalm 51

maandag 15 - Psalm 56

dinsdag 16 - Psalm 57
woensdag 17 - Psalm 62
donderdag 18 - Psalm 65
vrijdag 19 - Psalm 73
zaterdag 20 - Psalm 77

maandag 22 - Psalm 90
dinsdag 23 - Psalm 121
woensdag 24 - Psalm 130
donderdag 25 - Psalm 131
vrijdag 26 - Psalm 138
zaterdag 27 - Psalm 139: 1-6

maandag 29 - Psalm 146
dinsdag 30 - Psalm 149

We lezen de meditatie uit het dagboek 'Aan stille wateren' geschreven door ds. A.F. Troost.

Agenda

Donderdag, 4 november willen de vrijwilligers weer voor ons pannenkoeken bakken. U bent vanaf 11.00 uur van harte welkom in de zaal.

Maandag, 1 november wordt er door de K.B.O. een middag verzorgd.

Maandag, 8 november wordt er weer de maandelijkse bingo georganiseerd door de Sociale Commissie, aanvang 14.30 uur.

Woensdag, 17 november wordt er een middag verzorgd door de drie kerken.

Verjaardagen

In de komende periode hopen de volgende mensen hun verjaardag te vieren:

- 12 oktober: mevrouw Te Molder-Bles, app. 221
- 15 oktober: mevrouw Brusse-Koskamp, app. 205
- 22 oktober: de heer Lensink, app. 217
- 2 november: Brigitte Bauhuis
- 3 november: de heer Woestenesch, app. 103
- 7 november: Gerrit Walvoort

Namens de redactie allen een goede en fijne verjaardag toegewenst!

Mutaties

Sint Bernardus:

Mevrouw Bernhardt-Corstjens is op 15 september 1999 overleden.

We wensen haar kinderen en kleinkinderen sterkte om dit verlies te verwerken.

Mevrouw Scholts-Assink is op 6 september 1999 overleden.

Ook haar kinderen en kleinkinderen wensen we sterkte om dit verlies te verwerken.

Mevrouw Driessen is op 7 oktober 1999 overleden.

We wensen haar nicht en neef en verdere familie veel sterkte toe.

't Hoge Veld:

Dhr. Ds. Israel is op 7 september in app. 501 komen wonen.

Mevr. B.J. Piek-van Lochem, app 410, is op 12 september overleden.

Mevr. Heinen-Vaags, app. 305, is op 17 september overleden.

Mevr. W. Doornink-Blekkink is op 21 september in app. 309 komen wonen.

Dhr. H.J. Nijenhuis is op 22 september in app. 408 komen wonen.

Dhr. W. Westerveld en mevr. H. Westerveld-ter Haar zijn op 30 september in app. 316 komen wonen.

Beth San:

Mevr. Lubbers-Meerdink, app. 122, is op 25 september overleden.

Weeksluitingen

datum

16 oktober
23 oktober
30 oktober
6 november
13 november
20 november

voorganger

dhr. M.J. Lensink
dhr. G.H. Schimmel
ds. J. Bakker
pastor J.W. Koster **W en C**
mevr. J.v.d.Wijk-Janmaat
ds. A. de Hoop **H.A.**

organist

dhr. J.G. te Lindert
dhr. D.A. Heusinkveld
dhr. H.W. te Bokkel
dhr. A.J. te Winkel
dhr. W. Mak
dhr. G. Olbach

Noaberhulp in het jaar 2000

Van onze correspondent

Veel mensen op het platte-land kennen het wel; noaberhulp.

Wanneer mensen ergens komen wonen 'maken ze buurt' door de burens uit te nodigen. Op een boerderij zijn dat de burens rondom, in een dorp kan dat anders liggen, dan is een straat vaak

'een buurt'. In een buurt help je elkaar en vier je samen feest of sta je elkaar bij tijdens begrafenissen. Deze gebruiken hebben een lange geschiedenis. Vroeger hadden burens echte verplichtingen aan elkaar omdat dat (financiële) noodzaak was.

Tegenwoordig zie je dat er niet altijd meer buurt wordt gemaakt. Eigenlijk is dat wel jammer omdat het een mooie vorm was om over en weer wat voor elkaar te doen zonder dat er direct geld aan te pas kwam. Een schilderijtje ophangen, een grasmaaier lenen of even oppassen kon gewoon worden gevraagd. Daarbij werd ervan uitgegaan dat je op een goed moment wel weer wat terug kon doen. Het leven wordt een stuk duurder als alles ingekocht moet worden.

Maar... er lijkt een andere manier te zijn om elkaar van dienst te zijn.

In 1980 is in Canada een systeem zonder regulier geld ontwikkeld waarbij ook diensten geruild kunnen worden; het lokaal economisch transactie systeem (lets).

In 1992 is dit systeem in Nederland ingevoerd en nu zijn er zo'n 100 ruilkringen in Nederland. Zo'n kring is net een buurt. Je moet lid worden en daarna krijg je een krantje waarin een soort advertentie staat waarin mensen diensten aanbieden of vragen. Daarbij hoort natuurlijk een adreslijst.

Het gaat om diensten die eerder door de buurt of familie werden gedaan, dus bijvoorbeeld helpen de schuur opruimen, helpen behangen, oppassen, iets lenen. Omdat het niet altijd zo is dat je voor degene die jou helpt bij behangen iets terug kan doen is er toch een soort van geld ont-

wikkeld binnen zo'n ruilkring. Het zijn verzonden eenheden of punten die bij de bank geen waarde hebben en waarvoor je geen rente ontvangt of hoeft te betalen. Elke ruilkring heeft zijn eigen naam gegeven aan die punten. Zo bestaan er zonnetjes, bramen, noppes, niksen, noabers, nobels.

In het gebied Aalten, Lichtenvoorde, Bredevoort bestaat sinds dit jaar ook zo'n ruilkring. De ruilkring heet 'In petto' en er wordt geruild met 'petto's'.

In mei dit jaar heeft de groep een eerste krantje uitgebracht en er zijn nu al 34 leden. Het leuke is dat iedereen wel wat 'in petto' kan hebben om mee te ruilen.

Een leuk voorbeeld komt uit een andere ruilkring. Daar was een oudere vrouw die ook wel lid wilde worden maar niet wist wat ze kon bieden. Na een tijdje praten bleek dat deze vrouw vaak vroeg wakker was en dat kan heel handig zijn voor iemand die door de wekker heen slaapt. Ze bood dus een wekdienst aan. Andere diensten die bijvoorbeeld door ouderen aangeboden kunnen worden zijn strijken, poppenkleertjes breien, koken en bakken, op een vogel of goudvis passen.

Die diensten komen dus in zo'n vraag&aanbodkrantje te staan. Dat krantje ligt dan naast de telefoongids en wanneer je iemand nodig hebt dan kan je bellen en een afspraak maken over het aantal punten dat het klusje oplevert. Die punten worden dan doorgegeven aan een centrale administratie.

Het blijkt dat er op deze manier makkelijker om een dienstverlening wordt gevraagd omdat je weet dat er ook een beroep op jou kan worden gedaan.

Eigenlijk is dit allemaal oude wijn in nieuwe zakken. Maar ik denk dat dit wel een manier is om in de toekomst wederzijdse hulp op gang te houden. En natuurlijk blijft daarnaast ook gewone wederzijdse hulp zonder 'petto's' bestaan. Wanneer iemand belangstelling heeft voor de ruilkring 'In petto' dan kan die contact opnemen met Ineke Wevers tel. 451974

Vrijwilligersavond 1999

Op donderdag 23 september j.l. waren alle vrijwilligers van Sint Bernardus uitgenodigd voor de jaarlijkse vrijwilligersavond. Sint Bernardus mag beschikken over 40 vrijwilligers, een ieder met een eigen specifieke taak. In totaal waren er 22 personen aanwezig. Velen van hen doen dit werk al jaren en zijn ook niet meer weg te denken binnen de muren van Sint Bernardus.

De vele vrijwilligers maken het mogelijk om net dat ietsje meer te kunnen bieden aan de bewoners.

Want daar doen we het tenslotte allemaal voor. Om de bewoners van Sint Bernardus een goede zorg- en dienstverlening te kunnen bieden. En mede dankzij zo'n grote groep zijn wij in staat om deze aandacht te kunnen bieden. Vandaar dat wij jaarlijks de vrijwilligers uitnodigen om hun te informeren over de ontwikkelingen maar zeker ook om de contacten te onderhouden en te leggen en een duidelijk 'Dank u wel' uit te spreken.

We hebben deze avond o.a. aandacht besteed aan een groep vrijwilligers die al 12½ jaar of langer in dienst zijn van Sint Bernardus. Ik kan u vertellen dat het niet gemakkelijk is geweest om van een ieder te achterhalen vanaf welke datum ze in dienst zijn getreden. Veelal ging het van 'net zo-

lang als die, of toen die bewoner nog in huis was' en ga dan maar na. Maar tenslotte zijn we er in geslaagd om het overzicht compleet te krijgen. De mensen die 12½ jaar of langer hun diensten verlenen, voor Sint Bernardus zijn:

- mevrouw J. Beyers
- de heer A. Bennink
- mevrouw B. Buesink
- mevrouw J. Meulenbeek
- mevrouw G. Stronks
- mevrouw J. Veldboom
- mevrouw T. De Vries
- mevrouw T. Zuurveen
- mevrouw T. Wensink
- mevrouw A. Heideman

Van de heer D. Plessius hebben ze deze avond naast een persoonlijk woord van dank een sculptuur mogen ontvangen waarin het contact tussen mensen wordt gesymboliseerd. We hopen dat u het een mooi geschenk vindt.

Na het informatieve deel hebben we genoeglijk bij elkaar gezeten onder het genot van een glaasje en een verzorgd Italiaans buffet, bereid en geserveerd door de medewerkers van de centrale keukens van 't Hoge Veld.

We hopen nog lange tijd samen met 'onze' vrijwilligers te mogen werken, graag tot ziens.

Hanny Veenhuis-Te Paske,
Locatiehoofd Sint Bernardus.

Uitnodiging Dienst ter Nagedachte- nis

**Aan een ieder die zich
in of bij Sint Bernar-
dus thuis voelt,**

Wij willen familieleden van overleden bewoners, bewoners, vrijwilligers en personeel van harte uitnodigen op zaterdag 30 oktober om 19.00 uur om de dienst ter Nagedachtenis bij te wonen. In deze dienst staan we samen stil bij de mensen, van wie wij het afgelopen jaar afscheid hebben moeten nemen. Wij beseffen dat voor ieder van ons de gevoelens van gemis en verdriet verschillend zijn; tegelijkertijd denken we dat het goed kan zijn om die verschillende gevoelens met elkaar te delen, door elkaar te ontmoeten in de dienst en naderhand tijdens het koffiedrinken.

Wij hopen van harte dat het u mogelijk zal zijn zaterdag 30 oktober om 19.00 uur in ons midden te zijn.

Namens de voorbereidingscommissie,
Hanny Veenhuis-Te Paske.

Oktober-Wijnmaand

Dat schrijven we er nu wel zo gemakkelijk boven: Oktober-Wijnmaand, alsof het vanzelf spreekt, maar eigenlijk is dat toch heel bijzonder. Talloze dranken en drankjes zijn er, van leidingwater tot vuurwater en van alles daar tussenin, met of zonder alcohol, maar er is maar één drank waarnaar een maand is genoemd: de wijn, dat edel vocht van zongerijpte druiven, door alle tijden geprezen en bezongen en met vreugde gedronken.

"Drink uw wijn met een vrolijk hart", raadt Prediker ons aan en dat advies van een zo gezaghebbend schrijver slaan we niet in de wind.

We hebben er maar weer eens een puzzel van gemaakt en u hebt al wel begrepen wat de bedoeling is. We hebben al vaker zo'n puzzel gehad. U kijkt welke woorden bij de omschrijvingen worden gevraagd en u vult die letters dan in op de streepjes 1 tot en met 27. Het laatste woord is extra: als u hier aan toe bent zijn als het goed is alle letters al ingevuld, maar het is voor u nog even een controlemogelijkheid of een tweede kans als een van de andere woorden u niet zo gauw te binnen wil schieten.

Als u het goed hebt gedaan, dan leest u een twee-regelige oude volkswijsheid, die uiteraard ook weer iets met wijn heeft te maken. En dat is dan de gevraagde oplossing van deze puzzel in Wijnmaand.

U zult deze keer niet veel tijd nodig hebben om de puzzel op te lossen, dus neem er die tijd eens voor. U maakt dan weer kans op een leuk prijsje, als u er voor zorgt, dat uw oplossing uiterlijk 5 november bij de redactie van de Krant van 't Zand binnen is. Veel succes!

—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27

- 18 - 8 - 22 - 24 - 17 : mag nooit bij de wijn gedaan worden;
- 19 - 14 - 6 - 12 : overgrootmoeder van koningin Beatrix;
- 1 - 12 - 27 - 20 : buurtschap bij Aalten;
- 3 - 15 - 5 - 23 - 2 - 13 - 26 - 7 - 21 : sportieve voetganger;
- 25 - 4 : ouderwetse aanspreekvorm;
- 11 - 16 - 17 - 9 - 10 : straatnaam in Bredevoort.
- 6 - 12 - 16 - 5 - 23 - 8 - 25 : een van de dagen van de week.

DE WELFARE HOUDT HAAR JAARLIJKSE BAZAR

Op woensdag 10 november houdt de welfare weer een bazar in het verzorgingshuis Sint Bernardus, 's middags van half drie tot half zes. Er is van alles te koop: sokken, truien, sjaals, pannelappen, kussens, schorten, dekservetten, tafellakens, beren, poppen, knuffelbeesten, enz.

Deze artikelen zijn o.a. gemaakt door de bewoners van Sint Bernardus en de Veste. Van de opbrengst wordt nieuw materiaal gekocht. Bij de tombola kunt u loten kopen en het rad van avontuur wordt gedraaid. **Steun het werk van de welfare door een bezoek aan de bazar te brengen!** Graag tot ziens op woensdag 10 november!

De welfare werksters

We zijn net zo thuis in de buurt als u

De Rabobank is een bank met een idee. Het idee dat je samen sterk bent. De Rabobank heeft als geen ander een traditie van samenwerken en bouwen aan relaties. Het is een bank van mensen vóór mensen.

Dat merkt u al snel in het persoonlijke contact. Elke Rabobank staat midden in de samenleving. Daarom zijn we vaak betrokken bij activiteiten in het bedrijfsleven, verenigingen en scholen. We weten wat er leeft, ook als het niet om bankzaken gaat. Kortom, we zijn een bank die net zo thuis is in de buurt als u.

Rabobank

Aalten - Bredevoort - IJzerlo

Bertram

't Zand 1

7126 BC Bredevoort

Tel. (0543) 45 11 12

Openingstijden van
10.00 tot 22.00 uur.

's-maandags gesloten

een
onding,
zo'n
wekker

Of vindt u het prettig, dat geratel op de vroege morgen? Er is iets beters denkbaar. Wat dunkt u van een licht muzikje? Ontwaken met de Beatles of Mozart. Met behaaglijk tapijt onder uw voeten en een tuiltje bloemen op de toilettafel.

Dat is wel even anders dan het vroegere slaaphok. In het kleine Bredevoort staat de grootste slaapkamercollectie van de Gelderse Achterhoek opgesteld. Bij Betting. Niet de eerste de beste, laten we dat afspreken. Tot ziens!

Welterusten, uw bedje is gespreid door...

Betting VORMKEUR MEUBELN
Bredevoort

Vrijdag koopavond tot 9 uur. Tel.: 0543-451567

HONDA

Autobedrijf

A. ten Bruin

Misterstraat 39a - 7126 CB Bredevoort
Telefoon 0543-451788 b.g.g. 0543-452078
Telefax 0543-451080

Bakker Jos

Bakkerij Jos Knippenborg
Zieuwent - Borculo
Bredevoort (0543) 45 12 31

De bakker die iets extra's maakt van uw bestelling!

TEN BRUIN Mode
heren- en jongensmode, vrijetijdskleding

Misterstraat 16 - Bredevoort - 0543-451251

TAXIBEDRIJF

WALHOF

3e Broekdijk 2 - 7122 LA Aalten

0543-47 20 02

Telefax 0543-47 73 27

24 uur per dag bereikbaar

**GroenRijk
Willy Heinen**

Bredevoortsestraatweg 118
7126 AA Bredevoort
telefoon (0543) 451 233

HET RIJKE TUINLEVEN

Openingstijden: Ma. t/m vr. 9.00-18.00 uur
vr. koopavond tot 21.00 uur, zat. 8.00-17.00 uur

heesters · potterier · tuinaarde · tuinverlichting
Loketten · raamtuin · zandbakken · bomen · tuinkolven
groene en bloeiende planten · bloem · heesters

- PLC BESTURINGEN
- SCHAKELKASTENBOUW
- KRACHTINSTALLATIES
- AIRCONDITIONING
- TECHNISCHE ONDERSTEUNING INDUSTRIE
- SATELLIET ONTVANGST

HIDDINK

TECHNISCHE SYSTEMEN & INSTALLATIES

BREDEVOORT NL TEL.0543-451037 SEMA 06-59 805495

DRUKKERIJ TE MEBEL BV

VEELZIJDIG IN DRUKWERK

Misterstraat 40 - 7126 CE Bredevoort
Telefoon 0543-451334 Fax 0543-452052

reparatie, onderhoud en verkoop van
portofoon- en mobilfoonsystemen
autotelefoon - semafoon
telefooninstallaties

w.r. tolkamp

mobilofoon - intercom - oproepsystemen
autotelefoon - semafoon

Pr. Mauritsstraat 1, 7126 AC Bredevoort, tel. 0543-451754, fax 0543-451547

Voor al uw **SCHILDER, BEHANG-**
en
GLASWERKZAAMHEDEN

Schildersbedrijf
HANS WENSINK

Tel. 0543-451489

Deutz - Fahr
Trekkers - Werktuigen

ook in speelgoed
uitvoering

REKEN MAAR

DEUTZ
FAHR

Fa. G.H. KLEIN NIBBELINK

Landstraat 4 - 6 Winterswijksestraat 61 Bredevoort

Telefoon 0543 - 451254